

РЕШЕНИЕ

№ 5254

гр. София, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 62 СЪСТАВ, в публично заседа.е на двадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА

при участието на секретаря МАРИАНА ИВ. СОКОЛОВА
като разгледа докладваното от ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА Гражданско дело № 20231110154309 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба от ..... против А. С. В. и А. М. В..

Предявени са искиове с правно основА.е чл.422 ГПК, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.149 ЗЕ и чл.422 ГПК, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.86, ал.1 ЗЗД.

Ищецът твърди, че между него и ответниците е възникнало договорно правоотношение с предмет – доставка на топлинна енергия /ТЕ/ за битови нужди за топлоснабден имот: апартамент № 36, находящ се в гр. ....
Твърди, че за процесния имот се дължат:

сумата **3 572, 94** лв., представляваща стойност на доставена топлинна енергия за периода м.05.2020 г. – м.04.2022 г., ведно със законна лихва от датата на заявлението по чл.410 ГПК до изплащане на вземането;

сумата **572, 13** лв. мораторна лихва върху нея за периода 15.09.2021 г. – 05.07.2023 г.;

сумата **33, 85** лв., представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода м.06.2020 г. – м.04.2022 г. ведно със законна лихва от датата на заявлението по чл.410 ГПК до изплащане на вземането;

сумата **6, 78** лв. мораторна лихва върху нея за периода 15.08.2020 г. – 05.07.2023 г.,

които се дължат солидарно от ответниците и за които суми е издадена заповед за изпълнение от 08.08.2023 г. по чл.410 ГПК по ч.гр.д. № 42180/2023 г. на СРС, ГО, 62 състав.

Моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответниците съществуването на вземА.ята, предмет на

заповедта за изпълнение. Претендира разноски.

В срока по чл.131 ГПК не са постъпили отговори на исковата молба от ответниците А. С. В. и А. М. В..

С молба от 05.02.2024 г. ответниците са оспорили да е налице отопление на процесния имот.

Съдът, като прецени доказателствата по делото и доводите на стрА.те, съгласно разпоредбата на чл.235, ал.2 ГПК, намира следното от фактическа страна:

Със заявление от 27.07.2023 г. от ..... е сезирала СРС с искане за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК срещу А. С. В. и А. М. В. солидарно за:

сумата 3 572, 94 лв. главница, представляваща стойност на доставена топлинна енергия за периода м.05.2020 г. – м.04.2022 г., ведно със законна лихва от датата на заявлението по чл.410 ГПК до изплащане на вземането;

сумата 572, 13 лв. мораторна лихва върху нея за периода 15.09.2021 г. – 05.07.2023 г.;

сумата 33, 85 лв. цена на услугата дялово разпределение за периода м.06.2020 г. – м.04.2022 г. ведно със законна лихва от датата на заявлението по чл.410 ГПК до изплащане на вземането;

сумата 6, 78 лв. мораторна лихва върху нея за периода 15.08.2020 г. – 05.07.2023 г.

С разпореждане от 08.08.2023 г. съдът е издал заповед за изпълнение по чл.410 ГПК, като е присъдил в полза на заявителя и държавна такса в размер на 83, 71 лв. и юрисконсултско възнаграждение в размер на 50 лв.

В срока по чл.414 ГПК са постъпили възражения от длъжниците, в които се позовават на давност.

В срока по чл.415 ГПК ищецът е предявил искове за установяване съществуването на вземА.ята, предмет на заповедта за изпълнение, по исков ред.

Представен е договор за продажба на държавен недвижим имот от 16.03.1993 г., по силата на който А. С. В. и А. М. В. са придобили собствеността на следния имот: апартамент № 36, находящ се в гр. ...., състоящ се от: стая, кухня, обслужващи помещения, със застроена площ от 48, 35 кв.м.

Видно от удостоверение за сключен граждански брак, изд. от Столична община, към момента на придобИ.е на собствеността който А. С. В. и А. М. В. са били в брак, сключен на 30.05.1985 г.

По делото е представен протокол от проведено на 04.08.2002 г. Общо събрА.е на етажните собственици на адрес: гр. ...., на което те са взели решение да се сключи договор с ....., за индивидуално разпределение на топлинната енергия, като услугата се възложи на ....., В този протокол е

съставен и списък на етажните собственици, които с подписите си са удостоверили горното решение, в т.ч. под № 36 от списъка за ап. 36 – А. М. В..

Пред СРС е ангажиран договор, сключен между ..... – възложител и ..... – изпълнител, при общи условия за извършване на услугата дялово разпределение на топлинната енергия по чл.139в, ал.2 ЗЕ. По силата на договора възложителят е възложил на изпълнителя, който е приел да извършва услугата дялово разпределение на топлинната енергия между потребителите в сгради етажна собственост или в сграда с повече от един потребител в гр. София, при спазване на изискванията на Общите условия за извършване на услугата дялово разпределение на топлинната енергия, одобрени от ДКЕВР с решение № ОУ-024/10.08.2007 г., срещу насрещното задължение на възложителя да заплаща договореното възнаграждение.

От заключението на съдебно-техническата експертиза, изготвена от вещото лице В. Т., се установява, че общият топломер в абонатната станция се отчита по електронен път в началото на всеки месец. Посредством т.н. „терминал“ се снима показването на топлинна енергия в 0.00 часа на първо число от месеца. От отчетеното количество топлинна енергия се приспадат технологичните разходи в абонатната станция за сметка на топлопреносното дружество и разликата се разпределя между всички потребители – за отопление /имот и сградна инсталация/. В случая технологичните разходи в абонатната станция са приспаднали от топлопреносното предприятие. За исковия период дяловото разпределение е извършвано от ..... Изчисленията са извършени в съответствие с действащата към процесния период нормативна уредба за топлоснабдяването. За исковия период е начислена топлинна енергия за отопление на имота – за 1 бр. щранг лира, която е тръбно отоплително тяло без уред за дялово разпределение, като отдадената от нея топлинна енергия се определя по изчислителен път в съответствие с инсталираната ѝ отоплителна мощност, за периода м.05.2020 г. – м.04.2021 г. – в условията на неосигурен достъп, а след това – въз основа на извършен отчет на 10.05.2022 г. Топлинната енергия за БГВ е изчислена на база 5 бр. потребители за отчетния период м.05.2020 г. – м.04.2021 г. – в условията на неосигурен достъп, а за периода м.05.2021 г. – м.04.2022 г. – въз основа на отчет на 1 бр. водомер от 10.05.2022 г.

Констатира се, че стойността на доставената топлинна енергия през исковия период възлиза на сумата 3 611, 65 лв., формирана като сбор на фактурираната по прогнозни стойности сума от 3 611, 40 лв. и сумата за доплащане от изравнителни сметки в размер на 0, 25 лв. В посочената сума не са включени предишни неплатени просрочени суми и лихви по тях.

Констатира се също, че цената на услугата дялово разпределение за исковия период възлиза на сумата 33, 85 лв.

Установи се от заключението на съдебно-счетоводната експертиза, изготвена от вещото лице Елена И., че за исковия период има платена сума в

размер на 38, 64 лв. по общата фактура за 2021 г.

Констатира се също, че цената на услугата дялово разпределение за исковия период възлиза на сумата 33, 85 лв.

При така установеното съдът намира от правна страна следното:

В предмета на делото са включени установителни искиове, предявени в срока по чл.415 ГПК от кредитор, в чиято полза е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК, срещу която в срока по чл.414 ГПК са депозирА. възражения от длъжниците. Целта на ищеца е да се установи със сила на пресъдено нещо спрямо другата страна съществуването на вземА.ята, предмет на издадената заповед за изпълнение по чл.410 ГПК.

Съгласно нормата на чл.153 ЗЕ в редакцията, действала до 17.07.2012 г., всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са „потребители на топлинна енергия“.

Понятието „потребител на топлинна енергия за битови нужди“ е дефинирано в §1, т.42 ДР ЗЕ /отм./, действал до 17.07.2012 г., като физическо лице – собственик или ползвател на имот, което ползва топлинна енергия с топлопреносител гореща вода или пара за отопление, климатизация или горещо водоснабдяване.

След отмяната на §1, т.42 от ДР на ЗЕ и с влизане в сила на измененията на ЗЕ от 17.07.2012 г. е въведено понятието „клиент на топлинна енергия“, което е еквивалентно по смисъл на понятието „потребител на топлинна енергия“. Според новата редакция на чл.153, ал.1 ЗЕ всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда – етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за топлинната енергия.

С т.1 на ТР № 2/2017 г. от 17.05.2018 г., постановено по тълк. дело № 2/2017 г. на ОСГК на ВКС, са дадени задължителни разяснения относно хипотезата, при която топлоснабденият имот е предоставен за ползване по силата на договорно правоотношение. В мотивите му е посочено, че предоставяйки съгласието си за топлофициране на сградата, собствениците и титулярите на огрА.ченото вещно право на ползване са подразбирА.те клиенти на топлинна енергия за битови нужди, към които са адресирА. одобрените от КЕВР публично оповестени общи условия на топлопреносното предприятие. В това си качество на клиенти на топлинна енергия те са страна по продажбеното правоотношение с топлопреносното предприятие с предмет - доставка на топлинна енергия за битови нужди (чл.153, ал.1 ЗЕ) и дължат цената на доставената топлинна енергия.

В случая от представения договор за продажба на държавен недвижим имот от 16.03.1993 г. се установява, че А. С. В. и А. М. В. са придобили собствеността на процесния имот, като, видно от представеното

удостоверение за сключен граждански брак, към момента на сключване на договора са се намирал в брак, с оглед на което се налага извод, че са придобили процесния имот в режим на СИО.

Нормата на чл.150, ал.1 ЗЕ регламентира продажбата на топлинна енергия от топлопреносно предприятие на потребители /клиенти/ на топлинна енергия за битови нужди, като постановява, че тя се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от ДКЕВР, в които се урежда съдържА.ето на договора. С оглед тази нормативна уредба между главните стрА. по спора за процесния период е сключен договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди при публично известни общи условия за продажба, каквито са Общите условия на ищеца от 2016 г., одобрени с решение № ОУ-1/27.06.2016 г. на КЕВР, публикувА. във вестник „Монитор“ от 11.07.2016 г., в сила от 11.08.2016 г.

Договорното правоотношение по продажба на топлинна енергия при общи условия възниква между топлопреносно предприятие и потребителя /клиента/, по силата на закона – чл.150 ЗЕ, без да е необходимо изрично изявление на ответника – потребител, вкл. и относно приемането на Общите условия, в който смисъл е и съдебната практика, обективирана в решение № 35/21.02.2014 г. по гр.д.№ 3184/2013 г. на ВКС, III ГО, постановено по реда на чл.290 ГПК.

Изложените обстоятелства в своята съвкупност обосновават заключението, че за исковия период е съществувало валидно облигационно правоотношение с топлопреносното предприятие с предмет - доставка на топлинна енергия за битови нужди относно процесния имот.

В нормата на чл.156 ЗЕ е регламентирано уреждане на отношенията между топлопреносното предприятие и потребителите на топлинна енергия в сгради – етажна собственост, въз основа на принципа за реално доставената на грА.цата на собствеността топлинна енергия.

В изпълнение на доказателствената си тежест ищецът е поискал и съответно е допуснато изслушването на съдебно-техническа експертиза, която е изготвена въз основа на приложените по делото и допълнително изискА. документи, въз основа на които вещото лице е дало заключение относно реално потребената топлинна енергия през процесния период, в съответствие с разпоредбите на раздел VI от глава X на ЗЕ. Вещото лице е съобщило, че дяловото разпределение на топлинната енергия за имота през процесния период е извършено правилно, съобразно изисквА.ята на действащата през периода нормативна уредба.

Установи се, че стойността на доставената топлинна енергия през исковия период възлиза на сумата **3 611, 65** лв., формирана като сбор на фактурираната по прогнозни стойности сума от 3 611, 40 лв. и сумата за доплащане от изравнителни сметки в размер на 0, 25 лв.

Ответниците своевременно – още с възраженията си по чл.414 ГПК, са

заявили възражение за изтекла погасителна давност, във връзка с което съдът намира следното:

Съгласно ТР № 3 от 18.05.2012 г. по тълк. д. № 3/2011 г. на ВКС, ОСГТК, вземА.ята на топлоснабдителните дружества са периодични по смисъла на чл.111, б. „в“ ЗЗД, поради което се погасяват с изтичането на тригодишна давност. Задълженията на потребителите на предоставяните от тези дружества стоки и услуги са за изпълнение на повтарящи се парични задължения, имащи единен правопораждащ факт – договор, чийто падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите им са изначално определяеми, независимо от това дали отделните плащА.я са с еднакъв или различен размер.

Съгласно нормата на чл.114, ал.1 ЗЗД давностният срок започва да тече от момента, в който вземането е станало изискуемо.

Съгласно чл.33, ал.1 и ал.2 от ОУ от 2016 г. клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл.32, ал.1, т.е. прогнозните суми по ежемесечните фактури в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, а стойността на фактурата по чл.32, ал.2, т.е. общата фактура за реално потребеното количество топлинна енергия за отчетния период – в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят.

В случая заявлението по чл.410 ГПК, от който момент се счита предявен искът по чл.422 ГПК, е подадено на 27.07.2023 г., с оглед на което към този момент е изтекла погасителната давност за вземА.ята, станали изискуеми преди 27.07.2020 г., каквото се явява вземането за м.05.2020 г., станало изискуемо на 16.07.2020 г., в размер на сумата 38, 64 лв., определен при съобразяване заключението на СТЕ.

Тази сума е погасена с плащането на сума в размер на 38, 64 лв., констатирано от заключението на ССЕ и отразено в общата фактура от 31.07.2021 г.

Непогасените по давност вземА.я за периода м.06.2020 г. – м.04.2022 г. възлизат на сумата 3 573, 01 лв.

Тази сума надвишава претендирА.я от ищеца размер от **3 572, 94** лв., с оглед на което и при спазване принципа на диспозитивното начало искът следва да се уважи изцяло като размер и да се отхвърли като погасен по давност единствено за периода – м.05.2020 г.

Съгласно чл.32, ал.2 СК съпрузите отговарят солидарно за задължения, поети за задоволяване на нужди на семейството, каквито съдът приема, че са задълженията за заплащане стойността на топлинната енергия в придобития в режим на СИО процесен имот. По тази причина за посочената сума ответниците отговарят солидарно.

Задължението за заплащане стойността на топлинната енергия е парично, поради което съгласно чл.86, ал.1 ЗЗД при неизпълнението му

длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. Когато денят за изпълнение на задължението е определен, длъжникът изпада в забава след изтичането му – чл.84, ал.1 ЗЗД, а когато няма определен ден за изпълнение, длъжникът изпада в забава, след като бъде поканен от кредитора – чл.84, ал.2 ЗЗД.

В тежест на ищеца е да установи при условията на пълно и главно доказване съществуването на главен дълг, изпадането на длъжника в забава, както и размера на претенцията си.

Съгласно чл. 32, ал. 1 и чл. 33, ал. 1 от Общи условия на ищеца за продажба на топлинна енергия за битови нужди от 2016 г., месечната дължима сума за доставената топлинна енергия на клиент в СЕС, в която дяловото разпределение се извършва по смисъла на чл. 71 от Наредбата за топлоснабдяването, се формира въз основа на определеното за него прогнозно количество топлинна енергия и обявената за периода цена, за която сума се издава ежемесечно фактура от продавача, като клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал. 1 в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят.

Съгласно чл. 32, ал. 3 и чл. 33, ал. 2 от Общите условия, след отчитане на средствата за дялово разпределение и изготвяне на изравнителните сметки от търговеца, продавачът издава за отчетния период кредитни известия за стойността на фактурите по ал. 1 и фактура за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, определено на база изравнителните сметки, като клиентите са длъжни да заплащат стойността на фактурата по чл. 32, ал. 3 за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят.

В този смисъл ищецът има вземане за мораторна лихва в размер на сумата **572, 13** лв. за периода 15.09.2021 г. – 05.07.2023 г., определен по реда на чл.162 ГПК.

По силата на чл.22 от Общите условия на ищеца от 2016 г. дяловото разпределение на топлинна енергия се извършва възмездно от продавача по реда на чл.61 и сл. от Наредбата за топлоснабдяването или чрез възлагане на търговец, избран от клиентите на ЕС, като съгласно ал.2 на същите клаузи – клиентите заплащат на продавача стойността на услугата дялово разпределение, извършвана от избрА.я от тях търговец.

В чл.61, ал.1 от Наредбата за топлоснабдяването е предвидено, че дяловото разпределение на топлинната енергия между клиентите в сграда – етажна собственост, се извършва възмездно от лицето, вписано в публичния регистър по чл.139а ЗЕ и избрано от клиентите или от асоциацията по чл.151, ал.1 ЗЕ, при спазване изисквА.ята на тази наредба и приложението към нея.

Съгласно чл.36 от Общите условия на ищеца от 2016 г. клиентите заплащат цена на услугата дялово разпределение /извършвана от избран от клиентите търговец/, като стойността се формира от: цена за обслужване на партидата на клиент и цена на отчитане уредите за дялово разпределение. В

клаузата на чл.36, ал.2 от Общите условия от 2016 г. е предвидено, че редът и начинът на заплащане на услугата се определя от продавача, съгласувано с търговците, извършващи услугата дялово разпределение, и се обявява по подходящ начин на клиентите. С общите условия, одобрени от ДКЕВР, се урежда съдържанието на договора за продажба на топлинна енергия между страните, които на основание чл.20а ЗЗД има сила на закон за последните.

Предвид горните обстоятелства ищецът се легитимира като субект, който има право да получи цената на извършваната услуга дялово разпределение. Установи се по делото, че дяловото разпределение през исковия период е извършвано от ..... Общият размер на дължимата цена на дяловото разпределение за исковия период възлиза на сумата **33, 85** лв., определен по реда на чл.162 ГПК при съобразяване на счетоводна справка на ищеца на л. 31 от делото и заключенията на СТЕ и ССЕ.

Съдът намира, че лихва върху главницата за цената на дяловото разпределение не се дължи, доколкото от страна на ищеца не се установява при условията на пълно и главно доказване изпадането на длъжника в забава по отношение на главния дълг – не е предвиден срок за заплащане на задължението, с оглед на което ответникът изпада в забава след покана, каквато не се установява да е била отправена до него.

По разноските:

С оглед изхода на спора на ищеца следва да се присъди, на основание чл.78, ал.1, вр. ал.8 ГПК, сумата от 133, 49 лв. разноски за заповедното производство и сумата от 787, 43 лв. разноски за исковото производство, съобразно уважената част от исковете, които следва да бъдат понесени по равно от ответниците.

Ответниците имат право на разноски съобразно отхвърлената част от исковете, но доколкото не са отправили искане за присъждането им, нито представят доказателства да са сторили такива, разноски не следва да им се присъждат.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че А. С. В., ЕГН ***** и А. М. В., ЕГН ***** дължат **солидарно** на ....., ЕИК ....., на основание чл.422 ГПК, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ и чл.422 ГПК, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.86, ал.1 ЗЗД,

сумата **3 572, 94** лв., представляваща стойност на доставена топлинна енергия за топлоснабден имот: апартамент № 36, находящ се в гр. ...., за периода м.06.2020 г. – м.04.2022 г., ведно със законна лихва от датата на заявлението по чл.410 ГПК – 27.07.2023 г. до изплащане на вземането;

сумата **572, 13** лв. мораторна лихва за периода 15.09.2021 г. – 05.07.2023

г.;

сумата **33, 85** лв., представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода м.06.2020 г. – м.04.2022 г. ведно със законна лихва от датата на заявлението по чл.410 ГПК – 27.07.2023 г. до изплащане на вземането;

за които суми е издадена заповед за изпълнение от 08.08.2023 г. по чл.410 ГПК по ч.гр.д. № 42180/2023 г. на СРС, ГО, 62 състав,

ОТХВЪРЛЯ иска за стойността на топлинната енергия за периода м.05.2020 г. – като **ПОГАСЕН ПО ДАВНОСТ**, а иска за сумата **6, 78** лв. мораторна лихва върху цената на дяловото разпределение за периода 15.08.2020 г. – 05.07.2023 г. – като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОСЪЖДА А. С. В., ЕГН ***** и А. М. В., ЕГН ***** да заплатят на ....., ЕИК ....., на основА.е чл.78, ал.1, вр. ал.8 ГПК, сумата **133, 49** лв. разноси за заповедното производство и сумата **787, 43** лв. разноси за исковото производство,

както следва: А. С. В. – 1/2 и А. М. В. – 1/2.

Решението е постановено при участието на трето лице-помагач на страната на ищеца – „ПМУ ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от съобщаването му чрез връчване на препис.

Съдия при Софийски районен съд: _____